

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om.: Andragende nr. 2038/2013 af J.W., polsk statsborger, om forurening forårsaget af en mink- og rævefarm

1. Sammendrag

En farm til amerikanske mink og ræve er ved at blive bygget i det område, hvor andrageren bor. Denne farm vil blive placeret i nærheden af beboelsejendomme. Andrageren hævder, at bygherren ikke har en gyldig byggetilladelse, og at de lokale myndigheder ser bort fra projektets virkninger på miljøet.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 7. august 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 30. januar 2015

Pelsdyravl i EU er underlagt EU-lovgivningens generelle bestemmelser med hensyn til eksempelvis vandkvalitetssikring eller sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum.

Den administrative procedure, der anvendes til at konstatere og løse et projekts alvorlige påvirkninger af miljøet, er fastlagt i direktivet om miljøkonsekvensvurdering (VVM) 2011/92/EU. VVM-direktivet er gennemført i polsk lovgivning ved ministerrådets forordning af 9. november 2010 om forskellige typer projekter, som indebærer en risiko for en betydelig påvirkning af miljøet. Forordningen omfatter en fortegnelse over kategorier af projekter, der kunne have en betydelig påvirkning af miljøet, og for hvilke der som konsekvens heraf kan kræves en miljøkonsekvensvurdering (og offentlige høringer). I henhold til artikel 3, stk. 1 og

103, i forordningen har opdræt af dyr i mængder på 40 storkreaturenheder eller derover, som er placeret mindre end 100 meter fra beboelsesområder eller beskyttede naturområder, sandsynligvis en betydelig påvirkning af miljøet. Andrageren forelægger ingen beviser for, at antallet af dyr overstiger 40 storkreaturenheder, hvilket er under den tærskel, der er fastsat i forordningen.

Konklusion

Det bør bemærkes, at VVM-direktivet i situationer som denne sikrer retten til at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af afgørelser, der er omfattet af bestemmelserne om offentlig deltagelse, gennem en klageprocedure ved en national domstol. På baggrund af oplysningerne fra andrageren er Kommissionen ikke i stand til at påvise nogen overtrædelse af EU's miljølovgivning.